

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010597
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010597.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného

Q. D. ,

nar. XX.XX.XXXX v K. O., trvale bytom X., X. č. XX/XX, okr. V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2Nt/21/2015 zo dňa 25.01.2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/183/2014 zo dňa 14.01.2015, bol Q. D. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák. a odsúdený k trestu odňatia slobody na 28 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 2Nt/21/2015 zo dňa 25.01.2016 bol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v tejto trestnej veci podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že svoj návrh na obnovu konania podložil tými dôkazmi, z ktorých už každý osobitne je spôsobilý vyvrátiť skutkové závery súdu. Pokiaľ by odsúdený odmietal pracovať vo výkone trestu odňatia slobody, musel by uhradiť náklady na výkon trestu odňatia slobody. Počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová nebol nikdy disciplinárne potrestaný. Pokiaľ by odsúdený odmietol pracovať vo výkone trestu odňatia slobody musel byť potrestaný. V tomto smere namietal irelevantnosť citovaných dôvodov uvedených súdom. Správy ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová o „neprejavení záujem o prácu“ zo strany odsúdeného sú nepravdivé. V prípade nesplnenia ohlásenia vyživovacej povinnosti nedochádza bez ďalšieho k naplneniu objektívnej strany skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. por. Ide iba a len o vágne a ničím nepodložené tvrdenie zamestnanca ústavu, ktoré by v právnom štáte nemalo mať váhu i v prípade, že by odsúdený nepredložil žiadne nové dôkazy. Zásadné pochybenie nastalo na strane ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, ktorého zamestnanec (okrem prvej správy) uvádzal v správach údaje v zásadnom rozpore s objektívnou realitou. Uviedol, že sa nedopustil trestného činu zanedbania povinnej výživy tým, že vo výkone trestu odňatia slobody „neprejavil záujem o prácu“. Navrhol, aby krajský súd v Trenčíne ako nadriadený sťažnostný orgán zrušil uznesenie okresného súdu a povolil

obnovu konania. Zároveň sťažnosť zdôvodnil aj prostredníctvom obhajcu, ktorý v dôvodoch uviedol, že k podanému návrhu na povolenie obnovy konania súdu zároveň predložil nové dôkazy, ktoré získal až dodatočne po jeho právoplatnom odsúdení a to fotokópiu záznamu z diagnostického pohovoru zo dňa 08.10.2013, záznam evidovaných disciplinárnych odmien a trestov. Z predložených nových listinných dôkazov, ktoré Okresný súd v Prievidzi v pôvodnom konaní nemal k dispozícii a to najmä zo záznamu z diagnostického pohovoru zo dňa 08.10.2013 jednoznačne a nepochybné vyplýva, že počas výkonu tohto trestu prejavil výslovný súhlas s tým, aby odsúdený bol počas výkonu trestu zaradený do práce. Taktiež pri tomto pohovore odsúdený uvádzal, že je rozvedený a s bývalou manželkou má jedno dieťa. Nepochybné tohto pracovníka ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová informoval o svojej vyživovacej povinnosti k maloletému synovi, avšak túto informáciu už pracovník ÚVTOS do záznamu neuviedol. Vo všetkých podaných správach ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová nepravdivo uvádzal, že odsúdený neprejavil záujem o prácu, že si nenahlásil vyživovaciu povinnosť a dokonca, že ponúknutú prácu počas výkonu trestu odmietol. Do práce počas výkonu trestu odňatia slobody nebol odsúdený zaradený len z dôvodov na strane ústavu a nie z toho titulu, že by odmietol pracovať. Ďalej uviedol, že sa úmyselne nevyhýbal svojej vyživovacej povinnosti, mal záujem, aby bol počas výkonu trestu zaradený do práce a ak by mu bola práca ponúknutá, túto by neodmietal a samozrejme, by bol v tom okamihu odoslal oprávnenej osobe aj žiadosť o výplatu výživného. Navrhoval, aby Krajský súd v Trenčíne zrušil uznesenie Okresného súdu v Prievidzi a v súlade s ustanovením § 400 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania a zrušil trestný rozkaz Okresného súdu v Prievidzi č.k. 3T/183/2014 zo dňa 14.01.2015, právoplatný a vykonateľný dňa 25.03.2015, a zároveň podľa ustanovenia § 398 ods. 3 Tr. por. prerušil výkon trestu odňatia slobody nariadený podľa trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/183/2014 zo dňa 14.01.2015.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu, by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu, s prihliadnutím aj na nové listinné dôkazy predložené odsúdeným a jeho tvrdenia, sa však v celom rozsahu stotožnil so zamietajúcimi dôvodmi súdu prvého stupňa. Odsúdený sa v predchádzajúcom konaní v prítomnosti svojho obhajcu k spáchanému skutku doznať, pričom už tu uvádzal, že si od augusta 2013 neplnil vyživovaciu povinnosť, hoci si jej bol vedomý a bol aj uzročený s následkami takéhoto konania, pretože už bol za neplnenie výživného v minulosti odsúdený. Taktiež uviedol, že po nástupe do výkonu trestu si nenahlásil vyživovaciu povinnosť a keď vypovedal ako svedok, vtedy uviedol, že si vyživovaciu povinnosť v base nahlásil a tam mu povedali, že by s tým bolo veľa papierovačiek. Toto však tvrdil nepravdivo, len na svoju obhajobu.

Okolnosti uvádzané odsúdeným v konaní o obnove konania, teda boli súdu známe už v predchádzajúcom konaní. Z hľadiska zavinenia odsúdeného ich súd neakceptoval v rámci obrany odsúdeného, a ani akceptovať nemohol. Aj podľa názoru krajského súdu, tieto okolnosti aj v prípade ich preukázania nemôžu nijako ovplyvniť predchádzajúce odsudzujúce rozhodnutie, či už z hľadiska viny odsúdeného, ako aj z hľadiska uloženého trestu.

Z uvedených dôvodov dospel preto krajský súd k záveru, že súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ návrh na povolenie obnovy odsúdenému zamietol, pričom námietky uvedené v sťažnostiach odsúdeného voči tomuto uzneseniu nepovažoval krajský súd za dôvodné. Podanú sťažnosť odsúdeného následne podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.